

gi, küssis ta jársko: „Kus teine?” Pois, tais hirmo ütles märrisedes: „Aus herro, se on jo se teine!”

Kalendri tartkus.

„Üsna immeeks panna, mis innimesed keik ärrateädwad,” ütles üks tallomees oma sõbrale, „påwa ja fu varjutamised ja fu loma-aiad teädwad nemmad fa ette ärra.”

„Möh, kas se siis ni suur imme assi on,” kostis teine, „eks nemmad sedda wata kalendrist!”

„No jah! tössi ful! mul tuinud sedda melegi,” kostis eessimenne.

Kep kassuka eest.

Kingasseo, kes veel feigel ello aial keppi polnud käes prukinud, kui käis, tulli üks öhto mäljast tulles keppiga foio. Ta naesterahwas küssis, mis ta nüüd ennesele keppi noutanđ? „Jah kallis!” ütles kingameister, „mis ma siis piddin teggema, kui fulm mind tee peál tahtis ärrawötta.”
